

предъ и най-после се спиратъ предъ здрава преграда, която нито могатъ да преминатъ, нито да разрушатъ.

Ето какъ единъ очевидецъ описва такъвъ ловъ:

„Когато кораллътъ е готовъ, започва се гонитбата. Гонителитъ образуватъ кръгъ, чийто диаметъръ понѣкога достига нѣколко километра. Тѣ гледатъ да обхванатъ колкото може повече слонове. Тѣхниятъ вървежъ трѣбва да бѣде не само предпазливъ, но и обмисленъ. Трѣбва да гонятъ слоноветѣ много спокойно и предпазливо. Ако презъ това време нѣщо ги подплаши, тѣ се разбѣгватъ. Така тѣ гледатъ да събератъ нѣколко стада наедно и ги гонятъ въ продължение на нѣколко дни къмъ примамката. Ако стадото е безпокойно, напласено, тогава прибѣгватъ къмъ по-сурови мѣрки: около слоноветѣ наклаждатъ огньовете на постоянно по десѣтъ крачки единъ отъ другъ. Гонителитъ, които на брой биватъ отъ две до петъ хиляди, строго пазятъ своитѣ постове. Най-малката грѣшка, сторена отъ тѣхъ, може да провали нѣколко седмиченъ трудъ.

„Около насъ, малко на страна, на сѣнка, стоеше малко стадо опитомени слонове, които принадлежахъ на разни храмове и раджи*). Тѣзи слонове трѣбваше да помагатъ при лова на дивитѣ слонове. Три стада — 40 или 50 слона — стояха скрити въ трѣстикитъ. Всичко ставаше при голѣма тишина. Забраненъ бѣше всѣкакъвъ шумъ. Говорѣха си шепнешката. Но ето даденъ бѣше сигналъ. Изеднажъ тишината се наруши. Нададоха се бѣсни викове, забиха барабани, зачуха се гърмежи... Зачу се шумъ и тропотъ на бѣгащи животни... Ето ги!... Едно голѣмо стадо! Най-напредъ е водачътъ. Той се спрѣ, позамисли се една минута и, като наведе глава, спустна се въ оградата. Цѣлото стадо го последва.

„Тѣ търсятъ изходъ, но предъ тѣхъ е стена отъ стълбове и камѣни. Тѣ се поврѣшатъ, тичатъ къмъ входа, но той е затворенъ. Повече отъ часъ слоноветѣ бѣгатъ като луди изъ оградата. Тѣ се мжчатъ да я разрушатъ. При всѣки несполучливъ опитъ тѣ подигатъ хоботи и високо, продължително реватъ. Най-после тѣхнитъ опити да се освободятъ ослабватъ, намаляватъ. Слоноветѣ сж уморени. Силитъ имъ сж ослабнали. Нѣкои, по-безпокойни, още продължаватъ да тичатъ и да се хвърлятъ. Но и тѣ утихватъ. Нощта се проваля. Тѣлпа деца, въоръжени съ дълги тояги, гонители и народъ, измжчени отъ безсънната нощъ, се струпватъ около загасващитъ, но още димящи, огньовете.

„Отъ цѣлото стадо само деветъ слона сж влѣзли въ коралла.

„Тогава пущатъ въ коралла опитомени слонове. Отварятъ предпазливо задрѣстения входъ и два грамадни слона спокойно и тържествено влизатъ въ коралла. Върху всѣки отъ тѣхъ стоятъ корнакъ и неговъ помощникъ. На всѣки слонъ е надѣнатъ дебелъ хомутъ, за който сж привързани ремѣци съ клупове. Тѣзи ремѣци сж отъ здрава антилопска кожа. Скритъ задъ питомнитѣ слонове, влиза заедно съ тѣхъ въ коралла началникътъ на

*) Раджа — князь.